

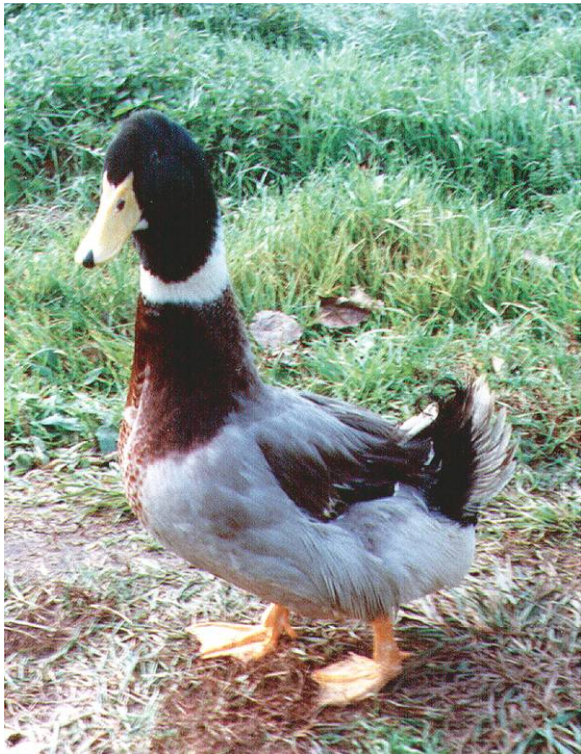
A magyar kacsza ismertetése és fajtaleírása

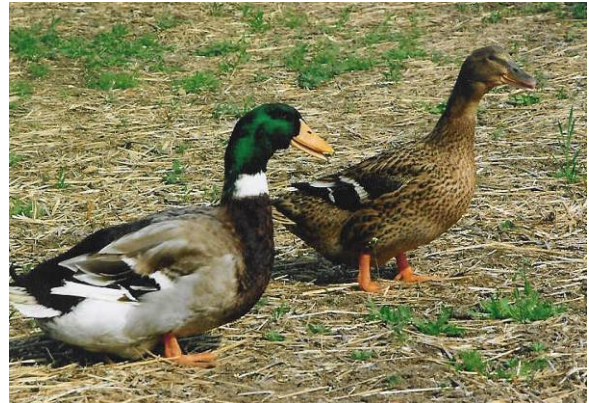
Fehér magyar kacsák (Gödöllő, 2000);
Fotó: Szalay István

Magyar kacsza színváltozatok (Mezőszilvás,
Mezőség, 2005); Fotó: Szalay István

Tarka magyar gácsér (Gödöllő, 1998);
Fotó: Szalay István

Tarka (vadas színű) magyar kacsák
(Szarvas, 2003); Fotó: Kiss László

A magyar kacsza parlaji fajtának tekinthető, eredeti hazai kacsafajta. Leggyakrabban fehér, ritkábban tarka és barna színben ismeretes. Testsúlya alapján a kisebb testű kacsafajtákhoz tartozik. Végtagjai rövidek, csőre színe a fehér változatnál sárgászöld, a tarka változatnál szürkészöld, sárga pigment nélküli.

A magyar kacsza kitűnően hizlalható és tömhető, húsa rendkívül ízletes, lédús és finom rostú. Nagy ellenálló képességű és jó élelemkereső fajta. Egyedei még kisebb létszámban föllelhetők Erdélyben és az alföldi tanyavilágban. A gödöllői génbankban fehér és tarka (vadas színű és fekete-fehér) változatát tartjuk fenn.

Fajtaleírás:

Testsúly: Gácsér: 2,50–3,20 kg
Tojó: 2,30–3,00 kg

A gácsér jellemzői:

Fej: Nagy, széles, kerek.
Csőr: Rövid, széles, a tarka fajtánál általában sárga pigmenttől mentes.
Szem: Fényes, nagy, mélyen ülő, sötét grafit színű.
Arc: Tollas.
Nyak: Középhosszú.
Törzs: Széles, középhosszú, mély, zömök, téglalap alakú.
Mell: Erősen izmolt, nagy.
Hát: Hosszú, széles.
Szárny: Zárt, elég rövid.
Farak: Kiterjesztett, szorosan a háthoz hajló.
Comb: Rövid, izmos.
Lábszár: Erős, egyenes, sárgás színű.
Lábujjak: A rövid lábujjakat úszóhártya köti össze.
Színváltozatok: Fehér, tarka (vadas, fekete-fehér), barna, fekete.

A tojó jellemzői:

A tojó testformája lényegesen nem különbözik a gácsérétől. A tarka (vadas) színváltozat esetében a tojó tollazatának színe lényegesen szerényebb, egyszerűbb mint a gácséré (kifejezett ivari dimorfizmus).